

РЕШЕНИЕ

№ 7284

гр. София, 03.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1506** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. Й. Г., чрез адв. В. Д. – Адвокатска колегия – [населено място], срещу Решение № 6000/28.12.2023 г., постановено по НАХД № 12323/2022 г., по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 16-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-014259/28.07.2022 г., издадено от началник на група в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на жалбоподателя са наложени административно наказание глоба в размер на 20 лв., на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на 150а, ал. 1 от ЗДвП; глоба в размер на 2 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП; глоба в размер на 10 лв. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност на атакувания съдебен акт, поради постановяването му в нарушение на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63, ал.1,

изр.2-ро от ЗАНН. Моли съда да отмени оспорения съдебен акт, като отмени и процесното НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. А., която поддържа жалбата, като развива съображения в писмени бележки. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък /л.18/.

Ответникът - началник на група в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява.

Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, VI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Въз основа на събраните по делото доказателства, от фактическа страна е установено, че на 27.06.2022 г., около 05:20 часа М. Й. Г. управлявал собствения си лек автомобил „М. МЛ 320“ с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. Пред № 160, при извършена проверка от служители на ОПП при СДВР, полицейските служители поканили касатора да му бъде извършена проверка с техническо средство - Дрегер Алкотест 7510/ARNJ-0019, за установяване употреба на алкохол в кръвта, като същият категорично отказал да бъде изпробван с техническото средство. Издаден бил талон за медицинско изследване № 107774 за УМБАЛ „Света А.“, но лицето не е дало кръвна проба. В хода на проверката контролните органи установили, че свидетелството за управление на моторно превозно средство на касатора с №[ЕИК] е с изтекъл срок на валидност /валидна до 12.01.2022 г./, като проверяваното лице не е представило и контролен талон към него.

За констатираните нарушения е съставен АУАН серия ГА № 616779/27.06.2022 г., като въз основа на него е издадено и обжалваното наказателно постановление.

При така приетата за установена фактическа обстановка, Софийският районен съд е обосновал изводи, че НП е издадено при липса на допуснати съществени процесуални нарушения, както и при правилно приложение на материалния закон.

Така постановеното решение е валидно и допустимо.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушенията от фактическа страна – посочени са датата и мястото на тяхното извършване, обстоятелствата, при които са осъществени. Не се констатира несъответствие в описанието му по АУАН и НП.

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв. М. Г. е бил поканен да бъде проверен за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест дрегер 7510/ARNJ-0019, но е отказал. Издаден е и талон за медицинско изследване, но касаторът не се е явил за вземане на кръвна проба. Предвид изложеното, правилно Г. е санкциониран за нарушение на чл.174, ал.3 ЗДвП.

На следващо място, съгласно чл.150а, ал.1 ЗДвП, за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно- процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено. Очевидно посочените основания касаят отделни хипотези. Неправоспособен водач е лице, което изобщо не е провело съответното обучение за придобиване на необходимите знания и умения за управление на МПС и не е положило изискуемия от закона изпит за това. Законът приравнява към липсата на правоспособност и отнемането на всички контролни точки на водача на моторно превозно средство /чл. 157, ал. 4 ЗДвП/. Лишен от право да управлява МПС по административен или съдебен ред пък означава, че лицето, на основание влязъл в сила акт на административен орган или съдебен акт, е лишен от правоуправление. Законодателят е заложил в нормата на чл.150а ЗДвП и изискване свидетелството за управление на водача да е в срок на валидност, за което в случая е санкциониран Г.. Т.е. въпреки, че касаторът е представил СУМПС на органите на реда, то с факта, че същото е било извън срока на валидност към момента на извършване на проверката, е осъществен състава на една от хипотезите на чл. 150а, ал.1 ЗДвП, за което правилно му е наложено административното наказание– глоба в размер на 20 лева на основание чл.185 ЗДвП. В тази връзка са неоснователни доводите на касатора, доколкото с изтичането на срока на валидност на СУМПС водачът не става правоспособен водач.

Касационният състав намира обаче, че решението на СРС, в частта, в която е потвърдил НП, с което водачът е санкциониран за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, следва да бъде отменено поради следното: С приетото изменение с ДВ., брой 67 от 04.08.2023 г. на разпоредбата на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, е отменено задължението за носене от водачите на контролния талон към свидетелството за управление на МПС, респ. неносенето на същото е несъставомерно и не е предпоставка за реализиране на административнонаказателна отговорност на субекта. Изменението е влязло в сила на 07.08.2023 г. и неправилно не е взето предвид от

въззивната инстанция, предвид нормата на чл.3, ал.2 от ЗАНН. Предвид изложеното, следва обжалваното въззивно решение в тази част да бъде отменено и съответно отменено наказателното постановление, с което на Г. е наложено административно наказание глоба в размер на 10 лв., на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.2 ЗДвП, за нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, а в останалата част решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,
Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 6000/28.12.2023 г., постановено по НАХД № 12323/2022 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 16 – ти състав, в ЧАСТТА, с която е потвърдено наказателно постановление № 21-4332-014259 от 28.07.2022г., издадено от „Началник група“ към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, в частта, с която на М. Й. Г., на основание чл. 183, ал.1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 21-4332-014259 от 28.07.2022г., издадено от „Началник група“ към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, в ЧАСТТА, с която на М. Й. Г., на основание чл. 183, ал.1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

ОСТАВЯ В СИЛА решението в останалата част.

Решението е окончателно

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.